

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

שקלים-שלשה עשר שופרות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	סו:
שלשה עשר שופרות שלשה עשר שולחנות שלש עשרה השתחויות היו במקדש													■	טו:
של בית ר"ג ושל בית רבי חנניה סגן הכהנים היו משתחיים בארבע עשרה והיכן היתה יתירה כנגד דיר העצים שכן מסורת בידן מאבותיהן ששם הארון נגזר													■	טז:
מעשה בכהן א' שהיה מתעסק וראה את הרצפה שהיא משונה מחברותיה בא ואמר לחבירו לא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשמתו וידעו בייחוד ששם הארון נגזר:													○ ◊	טז:
השופרות הללו עקומות היו צרות מלמעלן ורחבות מלמטן מפני הרמאין	תני:												■ ◊	טז:
הארון גלה עמהן לבלל מ"ט, לא יוותר דבר אמר ה' אין דבר אלא שהדיברות לתוכו וכן הוא אומר ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנצר ויביאהו בבבלה עם כלי חמדת בית ה' זה הארון	תני בשם ר"א:												◆ ■ ◊	טז:
במקומו היה הארון נגזר הדא הוא דכתיב ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים אל הקדש אל פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה	רבי שמעון בן לקיש:												◆ ■ ◊	טז:
כתיב ויראו ואת אמרת ולא יראו													?	טז:
אלא נראין ולא נראין בולטין ויוצאין כשני דדי האשה													!	טז:
בלישכת דיר העצים היה הארון נגזר	רבנן:												◆ ■ ◊	טז:
מעשה בכהן אחד בעל מום שהיה עומד ומפצל עצים בלשכת דיר העצים וראה את הרצפה שהיא משתנה מחברותיה בא ואמר לחבירו בא וראה את הרצפה הזאת שהיא משתנה מחברותיה לא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשמתו וידעו בייחוד ששם הארון נגזר:													○	טז:
הקיש עליה בקורנס ויצאת אש ושרפתו	תני רבי הושעיא:												○	טז:
ב' ארונות היו מהלכין עם ישראל במדבר א' שהיו לוחות נתונות לתוכו ואחד שהיו שברי לוחות נתונות לתוכו: זה שהיתה התורה נתונה בתוכו היה מונח באהל מועד הדא הוא דכתיב וארון ברית ה' ומשה לא משו מקרב המחנה. זה שהיו שברי לוחות נתונין בתוכו היה נכנס ויוצא עמהן.	תני רבי יהודה בן לקיש:												◆ ■ ◊	טז:
ארון א' היה ופעם אחת יצא בימי עלי ונשבה	רבנן:												◆ ■ ◊	טז:
קרייא מסייע להו לרבנן:													■	טז:
אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה													■ ■ ◊	טז:
מילה דלא חמון מן יומיהון													■ ■	טז:
קרייא מסייע לר' יודה בן לקיש:													■	טז:
ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים													■ ■ ◊	טז:
והלא ארון בקרית יערים היה													?	טז:
מה עבדון ליה רבנן													?	טז:
הגישה אלי הציץ													!	טז:
קרייא מסייע לרבי יודא בן לקיש:													■	טז:
הארון וישראל ויהודה יושבין בסוכות													■ ■ ◊	טז:
והלא ארון בציון היה													?	טז:
מה עבדון ליה רבנן													?	טז:
סכך שהוא כקירוי שעדיין לא נבנה בית הבחירה													!	טז:
משנגזר הארון נגזר עמו צנצנת המן וצלוחית של שמן המשחה ומקלו של אהרן ופרחיו ושקדיו וארגו שהשיבו פלשתים אשם לאלהי ישראל													■ ◊	טז:
מי גנזו													^	טז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

שקלים-שלשה עשר שופרות	מימרא	מאן דאמר
-----------------------	-------	----------

שקלים-שלשה עשר שופרות	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יאשיהו גנזו כיון שראה שכתוב: יולך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך, עמד וגנזו													טז.
הדא הוא דכתיב: ויאמר ללויים המבינים ולכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף													טז.
אמר להם: אם גולה הוא עמכם לבבל אין אתם מחזירין אותו עוד למקומו אלא עתה עבדו את ה' אלהיכם ואת עמו ישראל													טז.
ונגנזו פיתום של שמן המשחה													טז. <
כיצד													טז.
ואתה קח לך וגו' וקידה חמש מאות וגו' שהן אלף וחמש מאות מנים:													טז.
שמן זית הין שנים עשר לוג שבו שולקין את העיקרין דברי ר"מ		[רבי מאיר]											טז.
שולקין היה במים ונותן שמן על גביהן משהיה קולט את הריח היה מעבירו כדרך שהפטמין עושין הדא הוא דכתיב שמן משחת קדש וגו'		רבי יהודה											טז.
שמן המשחה שעשה משה במדבר מעשה ניסים נעשה בו מתחילה ועד סוף שמתחילה לא היה בו אלא שנים עשר לוג שנאמר שמן זית הין אם לסוך בו את העיקרין לא היה בו ספק על אחת כמה וכמה שהאור בולע והעצים בולעים והיורה בולעת וממנו נמשחו המשכן וכל כליו השולחן וכל כליו המנורה וכל כליה וממנו נמשחו אהרן כהן גדול ובניו כל שבעת ימי המלואים וממנו נמשחו כהנים גדולים ומלכים		תני רבי יהודה בי רבי אילעי:											טז.
מלך בתחילה טעון משיחה מלך בן מלך אין טעון משיחה אבל כ"ג בן כ"ג אפי' עד עשרה דורות טעון משיחה וכולו קיים לעתיד לבא ה"ד שמן משחת קודש יהיה זה לי לדורותיכם													טז.
אין מושחין המלכים אלא על גבי המעיין שנאמר והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אותו אל גיחון ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל													טז.
אין מושחין מלך בן מלך													טז. <
מפני מה נמשח שלמה													טז.
מפני מחלוקתו של אדוניהו													טז.
יואש													טז.
מפני עתליהו													טז.
יהואחז													טז.
מפני יהויקים אחיו שהיה גדול ממנו ב' שנים													טז.
יהוא													טז.
מפני יורם													טז.
לא כן כתיב קום משחהו כי זה הוא זה טעון משיחה ואין מלכי ישראל טעונין משיחה													טז.
יהואחז מפני יהויקים אחיו שהיה גדול ממנו שתי שנים													טז. <
ולא יאשיהו גנזו													טז.
הדא אמרה באפרסמון נמשח:													טז.
אין מושחין המלכים אלא מן הקרן													טז.
שאלו יהוא נמשחו מן הפך היתה מלכותו מלכות עוברת דוד ושלמה נמשחו מן הקרן היתה מלכותו מלכות קיימת:													טז.
אין מושחין כהנים מלכים													טז.
על שם לא יסור שבט מיהודה		רבי יודה ענתונדרייא:											טז.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

שקלים-שלשה עשר שופרות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רב חייא בר אדא:											◊
למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל מה כתיב בתריה לא יהיה לכהנים הלויים	רב יוחנן:											■
הוא יוחנן הוא יהואחז	והא כתיב הבכור יוחנן											?
בכור למלכות	רב יוחנן:											!
הוא שלום הוא צדקיהו	והכתיב הג' צדקיהו והרביעי שלום											?
ג' לתולדות ד' למלכות	צדקיהו שצידק עליו מדת הדין שלום שבימיו שלמה מלכות בית דוד											!
לא שלום הוה שמיה ולא צדקיהו הוה שמיה אלא מתניה הדא הוא דכתיב וימלך מלך בבל את מתניה דודו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו:	רב יוחנן:											◊
באמה של ששה טפחים היה הארון עשוי	מאן תנא באמה של ששה טפחים											■
ר"מ היא	כל האמות היו בבינונית											!
אמות הבנין ששה של כלים חמשה	על דעתיה דר"מ דו אמר באמה של ששה טפחים היה הארון עשוי אורכו של ארון חמשה עשר טפחים דכתיב אמתים וחצי ארכו אמתא אשיתא ואמתא אשיתא ופלגות אמתא תלתא											◊
וארבעה לוחות היו בו שנים שלימים ושנים שבורים דכתיב אשר שברת ושמתם בארון	רחבו של ארון תשעה טפחים דכתיב אמה וחצי רחבו אמתא אשיתא ופלגות אמתא תלתא											■
הלוחות היו כל אחד ואחד ארכן ששה טפחים רחבן שלשה ותן רחבן של לוחות לאורכו של ארון נשתייר שם שלשה טפחים תן מהם חצי טפח לכל כותל נשתייר שני טפחים לספר תורה	תן אורכן של לוחות לרוחבו של ארון נשתייר שם שלשה טפחים חצי טפח מכאן לכותל זה וחצי טפח מכאן לכותל זה וטפחיים לשילוט מקום שספר תורה מונח											◊
באמה בת חמשה טפחים היה הארון עשוי	מאן תנא באמה בת חמשה טפחים											◊
רבי יהודה	רב יוחנן:											!
אמת הבנין ששה של הכלים חמשה	וההן ארון כלי הוא											!
על דעתיה דרבי יהודה דו אמר באמה של חמשה טפחים היה אורכו עשוי שנים עשר טפח ומחצה דכתיב אמתים וחצי ארכו אמתא חמשה ואמתא ה' ופלגות אמתא תרי ופליג	וד' לוחות היו בו שנים שלימים ושנים שבורים דכתיב אשר שברת ושמתם בארון											◊
הלוחות היה כל אחד ואחד ארכן ששה טפחים ורחבן שלשה טפחים	תן רחבן של לוחות לאורכו של ארון נשתייר שם חצי טפח מצד אחד לכותל מכאן ואצבע לכותל מכאן											■
רוחבו של ארון שבעה טפחים ומחצה דכתיב אמה וחצי רחבו אמתא חמשה ופלגות אמתא תרי ופליג תן ארכן לרוחבו של ארון נשתייר שם טפח ומחצה אצבע לכותל מכאן ואצבע לכותל מכאן חצי טפח מכאן וחצי טפח מכאן לשילוט	כיצד עשה בצלאל את הארון											^

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
שקלים-שלשה עשר שופרות													
מימרא		מאן דאמר											
שלש תיבות עשאו שתיים של זהב ואחת של עץ נתן של זהב בשל עץ ושל עץ בשל זהב וציפהו דכתיב וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ	רבי חנינה:									◊	!	◊	טז:
מת"ל תצפנו										^			טז:
להביא שפתו העליונה										!			טז:
תיבה אחת עשאו וציפהו דכתיב וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ	רשב"ל:									◊	!	◊	טז:
מת"ל תצפנו										^			טז:
להביא בין נסר לנסר	רבי פנחס:									!			טז:
כיצד היו הלוחות כתובים											^		טז:
חמשה על לוח זה וחמשה על לוח זה ה"ד ויכתוב על הלוחות את דברי הברית עשרת הדברים - חמשה על לוח זה וחמשה על לוח זה	רבי חנינה בן גמליאל:									◊	!	◊	טז:
עשרה על לוח זה ועשרה על לוח זה שנאמר ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים - עשרה על לוח זה ועשרה על לוח זה	רבנן:									◊	!	◊	טז:
עשרים על לוח זה ועשרים על לוח זה שנאמר כתובים משני עבריהם - כתב על לוח זה וכתב על לוח זה	ר"ש בן יוחאי:									◊	!	◊	טז:
ארבעים על לוח זה וארבעים על לוח זה דכתיב מזה ומזה הם כתובים - טטרוגה	רבי סימאי:									◊	!	◊	טז:
בין כל דיבור ודיבור דקדוקיה ואותיותיה של תורה דכתיב ממולאים בתרשיש כימא רבא	חנניה בן אחי רבי יהושע									■		◊	טז:
מה הים הזה בין גל גדול לגל גדול גלים קטנים כך בין כל דיבור ודיבור דקדוקיה ואותיותיה של תורה	רשב"ל כד הוה מטי הדין קרייה הוה אמר יפה למדני חנניה בן אחי רבי יהושע:									■			טז:
כרבי מאיר ניחא לרבי יהודה קשיא ספר תורה היכן מונח	ר' תנחומא איתקשיית קומי ר' פנחס:									?		◊	טז:
כמין גלוסקי' עשוי לו מבחוץ והיה ס"ת נתון בתוכו										!		◊	טז:
מ"ט דר"מ										^		◊	טז:
דכתיב ונתת את הכפורת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך										!		◊	טז:
על דעתיה דר"י דו אמר אין מוקדם ומאוחר בתורה אלא ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך ואח"כ ונתת את הכפורת על הארון מלמעלה										■		◊	טז:
התורה שנתן לו הקב"ה למשה נתנה לו אש לבנה חרותה באש שחורה היא אש מובללת באש חצובה מאש ונתונה מאש דכתיב מימינו אש דת למו:	רבי פנחס בשם רשב"ל:										■	◊	טז:
היכן היו השתחויות האלו											^	◊	מ
ארבע בצפון וארבע בדרום שלש במזרח ושתיים במערב כנגד שלש עשרה שערים שערים:											!	◊	טז:
דרומיים: סמוכים למערב שער העליון שער הדלק שער הבכורות שער המים											■	◊	טז:
ולמה נקרא שמו שער המים											^	◊	טז:
שבו מכניסין צלוחית של ניסוך המים בהג											!	◊	טז:
בו המים מפכים ועתידין להיות יוצאין מתחת מפתן הבית	רבי אליעזר בן יעקב:										!	◊	יז:
לעומתן בצפון: סמוכים במערב שער יכניה שער הקרבן שער הנשים שער השיר											■	◊	יז:
ולמה נקרא שמו שער יכניה											^	◊	יז:
שבו יצא יכניה בגלותו											!	◊	יז:
שבמזרח: שער נקנור ושני פשפשין היו לו אחד מימינו ואחד משמאלו											■	◊	יז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story-מעשה</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
שקלים-שלשה עשר שופרות		מאן דאמר															
מימרא																	
ושנים במערב ולא היה להן שם:													■	◇	יז.		
מתניתין אבא יוסה בן יוחנן היא														■	◇	יח.	
כנגד י"ג שערים		דאמר: [אבא יוסה בן יוחנן]											◆	■	◇	יט.	
שבעה שערים היו בעזרה		ברם כרבנן:											◆	■	◇	כ.	
ע"ד דרבנן היכן היו השתחוואות הללו													^	◇	כא.		
י"ג פרצות היו בו שפרצום מלכי יון וחזרו וגדרום בני חשמונאי וגזרו כנגדן י"ג השחואות		כי ההיא דתנינן תמן:											■	!	◇	כב.	
כתיב והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים וגו'														■	◇	כג.	
מבית ק"ק עד הפרוכת סילי וכיליי מן פרוכת עד מזבח הזהב כקרני חגבים ממזבח הזהב למפתן הבית כחוט של שתי מפתן הבית לעזרה חוט של ערב מיכן ואילך כמפי הפך		תני:												■	◇	כד.	
כתיב: והנה מים מפכים מן הכתף הימנית בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעבירני במים מי אפסים - עד קרסולה. וימד אלף ויעבירני במים מי ברכים - עד ברכיאי. וימד אלף ויעבירני מי מתנים - עד מתנייא. מכאן ואילך - וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבור - אפי' לבירנין גדולה אינה יכולה לעבור בו מ"ט "וצי אדיר לא יעברנו" מפני מה - כי גאו המים מי שחו														■	◇	כה.	
מהו מי שחו													^	◇	כז.		
מלשוט		[גמרא]											◆	!	◇	כח.	
באתרין קרו לשייטא שחונא שנאמר ופרש ידיו בקרבן כאשר יפרש השוחה לשהות		רב חונה:												○		כט.	
מאי מי שחו														^		ל.	
מיא דמתמללין בעלמא		רבי יוסי בי ר' בון:											◆	!	◇	לא.	
כתיב: ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד וליושבי ירושלים לחטאת ולנידה														■	◇	לב.	
מבית דוד ועד יושבי ירושלים כשרים לנידה ולחטאת מכאן ואילך מי תערובות הם כשרים לנידה ופסולים למי חטאת		רבי ישמואל בר נחמן בשם רבי יונתן:												◆	■	◇	לג.
מבית דוד ועד יושבי ירושלים כשרים לנידה ולחטאת מכאן ואילך מי קטפריסות הן פסולין לנידה ולחטאת		רבי אלעזר:												◆	■	◇	לד.
כתיב: ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה														■	◇	לה.	
זה ים של סמכו (סיבוכא)														■	◇	לו.	
וירדו אל הערבה														■		לז.	
זה ים של טבריא														■	◇	לח.	
ובאו הימה														■		לט.	
זה ים המלח														■	◇	לך.	
אל הימה המוצאים														■		למ.	
זה הים הגדול														■	◇	לנ.	
ולמה נקרא שמו מוצאים														^		לו.	
כנגד שני פעמים שיצא אחד בדור אנוש וא' בדור הפלגה														!	◇	לז.	
בראשונה יצא עד קלבריא ובשנייה יצא עד כיפי ברבריא		רבי לעזר בשם רבי חנינה:												◆	■	◇	לח.
בראשונה יצא עד כיפי ברבריא ובשנייה יצא עד עכו ועד יפו		רבי אחא בשם ר' חנינה:												◆	■	◇	לט.
עד פה תבא ולא תוסיף														■	◇	לך.	
עד עכו תבא ולא תוסיף														■		לז.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שקלים-שלשה עשר שופרות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																							
מימרא																									
ופה ישית בגאון גליך																									
עד יפו אשית גאון גליך																									
ניחא ימא רבא וימא דמילחא בשביל למיתקן [אבל] ימא דטבריא וימא של סיבוכא																									
לרבות דגתם דכתיב ביה למינה תהיה דגתם מיני מינים תהיה דגתם																									
מעשה שהלכתי לצידן והביאו לפני יותר משלש מאות מיני דגים בתמחוי אחד	תני אמר רשב"ג:																								
ונרפאו המים. בצאתיו ונבאיו ולא ירפאו למלח ניתנו																									
כתיב: ונרפאו המים, ואת אמרת: ולא ירפאו המים																									
מקום הוא ששמו ולא ירפאו																									
כתיב: ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פרוי לחדשיו יבכר																									
לפי שבעולם הזה התבואה עושה לששה חדשים ואילן עושה לי"ב חודש אבל לעתיד לבוא התבואה עושה לחדש אחד ואילן עושה לשני חדשים מ"ט לחדשיו יבכר	תני אמר רבי יהודה:																								
לפי שבעולם הזה התבואה עושה לששה חדשים ואילן עושה לי"ב חדש אבל לעתיד לבוא התבואה עושה לט"ו יום ואילן עושה לחדש אחד שכן מצינו שעשת התבואה בימי יואל לחמשה עשר יום וקרב ממנה העומר	רבי יוסי:																								
מ"ט																									
ובני ציון גילו ושמחו בה' אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון																									
ומה מקיים רבי יוסי לחדשיו יבכר																									
בכל חודש וחוד יהיה מבכר																									
ועלהו לתרופה																									
תרפיה מציץ עליה ותרף מזונה	רבי יוחנן:																								
להתיר פה שלמעלן	רב/שמואל - חד:																								
להתיר פה שלמטן	וחד[רב/שמואל]																								
להתיר פה עקרות	רבי חנינא/רבי יהושע בן לוי - חד:																								
וח"א להתיר פה אלמים:	וחד[רבי חנינא/רבי יהושע]																								
ולעמתן בצפון וכו'																									
את מוצא בשעה שעלה נבוכדנאצר לכאן בא וישב לו בדופני של אנטוכיה ויצאה סנהדרין גדולה לקראתו ואמרה לו הגיע זמן הבית הזה ליחרב אמר להן אותו שהמלכתי עליכם תנוהי לי ואני הולך באו ואמרו ליהויכין מלך יהודה נבוכדנאצר בעי לך כיון ששמע מהן כך נטל מפתחות של ב"ה עלה לגגו של היכל אמר לפניו רבש"ע לשעבר היינו נאמנים לך והיו מפתחותיך מסורין לנו עכשיו שאין אנו נאמנים הרי מפתחותיך מסורין לך																									
זרקן ועוד לא ירדו	תרין אמוראין - חד:																								
וח"א באה כמין יד ונוטלתן מידו	וחד[תרין אמוראין]																								
כיון שראו כל חורי יהודה כן עלו לראש גגותיהן ונפלו ומתו הדא הוא דכתיב משא גיא חזיון מה לך איפא כי עלית כולך לגגות תשואות מלאה עיר הומיה וגו':																									
י"ג שלחנות היו במקדש:																									
ה' של שייש בכית המטבחיים שעליהן מדיחין את הקרביים																									
וב' במערב הכבש אחד של שייש וא' של כסף על של שייש נותנין את האיברים ועל של כסף כלי שרת																									

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- ^ !</p>
---	---

שקלים-שלשה עשר שופרות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ועתיקין - מי שלא הביא אשתקד שוקל לשנה הבאה												♦
קניין - הן תורין, וגוזלי עולה - הן בני יונה כולן עולות דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]											♦
קניין - אחד חטאת ואחד עולה, גוזלי עולה - כולן עולות	חכמים:											♦
האומר הרי עלי עצים - לא יפחות משני גזירין												♦
לבונה - לא יפחות מקומץ												♦
זהב - לא יפחות מדינר זהב												♦
ששה לנדבה - נדבה												♦
מה היו עושין בה												^
לוקחים בה עולות הבשר לשם ועורות לכהנים												!
אשם הוא אשום אשם לה' זה הכלל כל שהוא בא משום חטאת ומשום אשמה ילקח בהן עולות הבשר לשם והעורות לכהנים נמצאו שני כתובין קיימין אשם לה' ואשם לכהן ואומר כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית ה' לכהנים יהיו:	זה מדרש דרש יהודע כהן גדול:											♦
לא היה שופר של קניין בירושלים מפני התערבות שמא תמות אחת מהן ונמצאו דמי חטאות מיתות מעורבות בהן	תניא אמר רבי יהודה:											♦
האשה שאמרה הרי עלי קן מביאה דמי קן ונותנתו בשופר ואוכלת בקדשים ואינה חוששת שמא נתעצל בהן ואין חושש שמא דמי חטאות מיתות מעורבות בהן	והתניא:											♦
כי קאמרינן בחטאת שמתו בעליהן ודאי												!
ואי אמרינן נברור ד' זוזי ונישדי בנהרא ואידך לישתרו												!
הא אמרינן בעלמא ר' יהודה לית ליה ברירה:												!
אמר הרי עלי עץ מביא גיזר אחד	רבי יוסה בי ר' בון אמר ר' בא בר ממל בעי:											^
מתניתא אמרה כן שזה קרבן בפני עצמו וזה קרבן בפני עצמו	רבי לעזר:											!
שנים בידם שני גזרי עצים	כהאי דתנינן תמן:											!
עוביין אמה באמה שוחקת וארכן באמה גדומה	ריב"ל:											♦
כמין טורטני	רבי חוני בשם רבי אמי:											♦
לפי שלא היה מקום המערכה אלא אמה על אמה לפיכך לא היה בו אלא אמה גדומה	רבי שמואל בר רב יצחק:											♦
אמה כרכוב ואמה קרנות ואמה מערכה:	ותני כן:											♦
לבונה לא יפחות מקומץ												♦
נאמר כאן אזכרה ונאמר להלן אזכרה מה אזכרה האמור להלן מלא קומץ אף אזכרה האמור כאן מלא קומץ												♦
אי מה אזכרה האמורה להלן שני קומצין אף אזכרה האמורה כאן שני קומצין												!
כלום למדו לקומץ מלחם הפנים אלא ממנחת חוטא למדו	רבי אילא:											!
מה להלן קומץ החסר פסול אף כאן קומץ החסר פסול												♦
מילתא דרבי אילא אמרה המתנדב לבונה מביאה בקומצו של כהן	רבי יוסה:											♦
ואפי' בקומץ הבעלים:	רבי חזקיה בשם רבי ירמיה:											♦
זהב לא יפחות כ':												♦
והוא שהזכיר צורה אבל אם לא הזכיר צורה מביא אפילו צינורה:	ר"א:											♦
ששה לנדבה.												♦
כנגד ששה בתי אבות	חזקיה:											♦

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

שקלים-שלשה עשר שופרות	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כנגד שש בהמות: פר ועגל ושעיר איל גדי וטלה	בר פדיה:												
כנגד ששה קרבנות: קיני זבים וקיני זבות קיני יולדות חטאות ואשמות ועשירית האיפה	שמואל:												
ע"י שהנבדה מרובה ריבו לה שופרות הרבה	רבי יוחנן:												
כתיב וככלותם הביאו לפני המלך והיוידע וגו'													
שתי נדבות עשה	ר"ש בר נחמן בשם רבי יונתן:												
נדבה אחת דכתיב ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בהיכל בית ה' ויקב חור בדלתו	תני דבי ר' ישמעאל:												
והא דכתיב ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית ה' חוצה													
מפני הטמאים:	רב חונא:												
הדרן עלך שלשה עשר שופרות													

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

שקלים-מעוות שנמצאו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	קט	מט	שקלים	
מעוות שנמצאו בין השקלים לנדבה קרוב לשקלים יפלו לשקלים לנדבה יפלו לנדבה מחצה למחצה יפלו לנדבה																								
בין עצים ללבונה קרוב לעצים יפלו ללבונה יפלו ללבונה מחצה למחצה יפלו ללבונה																								
בין קנין לגזולי עולה קרוב לקנין יפלו לקנין קרוב לגזולי עולה יפלו לגזולי עולה למחצה יפלו לגזולי עולה																								
בין חולין למעשר שני קרוב לחולין יפלו לחולין למעשר שני יפלו למעשר שני מחצה למחצה יפלו למעשר שני																								
זה הכלל הולכין אחר הקרוב להקל מחצה למחצה להחמיר:																								
לא הוצרכה דלא בין שקלים לקינים																								
רבי אבון בשם רבי פנחס: כמין בוכליאר היו עשויין																								
מחצה למחצה יפלו לנדבה																								
אית דבעי מימר שמא יפלו לשירי הלישכה																								
אית דבעי מימר מחצה למחצה כמי שמת																								
הפריש שקלו ומת	שמעית קל רב יהודה שאל אמר ליה: [שמואל]																							
יפלו לנדבה																								
עשירית האיפה שלו																								
יוליכם לים המלח	רבי יוחנן:																							
יפלו לנדבה	רבי לעזר:																							
וקשיא ויש חטאת קריבה עולה																								
תנאי בית דין הוא על המותרות שיקרבו עולות	חזקיה בשם רבי שמעון בן לקיש:																							
האשה הזאת במה היא מתכפרת																								
תנאי בית דין הוא המספק את הקניין הוא מספק את הפסולות ואת האובדות	רבי יצחק:																							
לא צורכה דלא בין קניין לעצים בין לבונה לזהב לכפורת																								
זה הכלל הולכין אחר הקרוב מחצה למחצה להחמיר:	ותניתה בסופה:																							
מעוות שנמצאו לפני סוחרי בהמה לעולם מעשר ובהר הבית חולין ובירושלים בשאר כל ימות השנה חולין ובשעת הרגל הכל מעשר																								
בשר שנמצא בעזרה איברים עולות וחתיכות חטאות ובירושלים זבחי שלמים																								
זה וזה תעובר צורתו ויצא לבית השריפה																								
נמצא בגבולין איברים נבילות וחתיכות מותרות ובשעת הרגל שהבשר מרובה אף איברים מותרות:																								
לא צורכה דלא בהר הבית קודש																								
חזקה שאין הכהן מוציא מן הלשכה מעות עד שהוא מחללן על הבהמה:	רבי בא ר' חייה בשם רבי יוחנן:																							
בשר שנמצא כו':																								
הסיע דעת טעון עיבור צורה	רבי לעזר בשם ר' הושעיה:																							
תעובר צורתו ויצא לבית השריפה	רבי הושעיה - מתניתא אמרה כו':																							

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

שקלים-מעוות שנמצאו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ויאות לאכלו אין את יכול שמא נתקלקל צורתו לפום כן צריך מימר תעובר צורתו ויצא לבית השריפה:	רבי יוסי:											יט:
נמצא בגבולין כו':												יט: <
איברים נבילות לוקין עליהן משום נבילה	רבי קריספא בשם רבי יוסי ברבי חנינה:											יט:
איברים נבילות וחתיכות מותרות	מתניתא אמרה כן:											יט:
חתיכות מותרות לא ממש ודכוותה איברים נבילות לוקין עליהן משום נבילה												יט:
אם היו מחרוזות מותרות	רבי קריספא בשם רבי יוסי ברבי חנינה:											יט:
תשע חניות מוכרות בשר נבילה ואחת מוכרת בשר שחוטתה נתחלפו לו חושש ולנמצאת הולכין אחר הרוב												יט:
תשע חניות מוכרות בשר שחוטתה ואחת מוכרת בשר נבילה נתחלפו לו חושש ולנמצאת הולכין אחר הרוב												יט:
הנמצא ביד גוי כנמצא בפלטיא	רבי יוחנן:											יט:
רבי לעזר בי רבי חגיגי הוה מסמך לר' מנא, חמא לחד ארמאי מקטע מן סוסיה ומפיק לברא												יט:
לית הדא היא דאמר רבי יוחנן: הנמצא ביד גוי כנמצא בפלטיא	אמר ליה: [רבי לעזר]											יט:
והוא שראו אותו יוצא ממקולין של ישראל	א"ל [רבי מנא] כן אמר רבי יוסי:											יט:
חד בר נש בצירפון אוזיל בעי מיזבון קופד מן טבחא ולא יחב ליה אמר ליה לחד רומי ואייתי ליה												יט:
אמר ליה לא נסבית על כרחיה												יט:
אמר ליה ולא בשר דנבילה יחבית ליה												יט:
לא כולא מינא מיסר מקולין דצירפון	רבי ירמיה בשם ר' חנינה מעשה בא לפני רבי ואמר:											יט:
רב נחת לתמן חמתון מקילין וחמר עליהן	[רב]											יט:
חד בר נש אוזיל בעי משיוגה אסקופתיה בגו נהרא ואינשתה ואזיל ליה חזר בעי מיסבינה												יט:
אסור לך דנא אמר ההיא שטף נהרא ואייתי חורי דנבילה תחתוי	אמר ליה רב:											כ:
חד בר נש הוה מהלך בשוק טעין קופד אתא דייתא וחטפתיה מינה וטלקתיה חזר בעי מיסבינה												כ:
אסור לך דנא אמר בשר דנבילה הוות טעינה וטלקתיה ונסבה ההוא אחרנא	אמר ליה רב:											כ:
גינאי שטף זיקין אתא עובדא קומי ר' יצחק בר"א												כ:
יחכמון שפייא קיטרהון	ואמר: [ר' יצחק בר"א]											כ:
נקניקה אשתכח בכנישתא דבולי אתא עובדא קומי רבי ירמיה												כ:
יתחכמון סקורייתא עבידתהון	אמר: [רבי ירמיה]											כ:
גדי צלי אשתכח באסרטי דגופתא												כ:
והתירוהו משום שני דברים משום מציאה ומשום רוב מהלכי דרכים												כ:
משום מציאה												כ:
המציל מיד הארי מיד הגייס משונת הים ומשונת הנהר ומאיסרטיא גדולה ומפלטיא גדולה הרי אלו שלו מפני שהבעלים מתייאשין מהן	דתני											כ:
משום רוב מהלכי דרכים - משום שחיתת גוי												כ:
ואישתכח מן דבית רבי												כ:
עגול דגובנה אישתכח בפונדקא דלוי												כ:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שקלים-מעוות שנמצאו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והתירוהו משום שני דברים משום מציאה ומשום רוב מהלכי דרכים												◊
משום מציאה												■
המציל מיד הגייס מיד הארי משונת הים ומשונת הנהר מאיסרטיא גדולה ומפלטיא גדולה הרי אלו שלו מפני שהבעלים מתייאשו מהן	דתני:											■
משום רוב מהלכי דרכים - משום גבינת עכו"ם												■
ואישתכח מן דר"א בר' יוסי												○
ואנן חמיין רבנן מכריזין	א"ר מנא קומי רבי יוסי:											⚡
את אין הווייתה משכח לא נסבת רבי יונה אבוך לא אמר כן אלא אמר הלואי כד נשכח נשכח מן פיוסא ולגוא	א"ל: [רבי יוסי]											⚡
אפילו כן אשכח ולא נסיב:												○
בהמה שנמצאת מירושלים ועד מגדל עדר וכמתדה לכל רוח זכרים עולות נקיבות זבחי שלמים												■
הראוי לפסחים לפסחים קודם לרגל ל' יום	רבי יהודה:											■
בראשונה היו ממשכנין את מוצאייה עד שהוא מביא נסכיה חזרו להיות מניחין אותה ובורחין התקינו ב"ד שיהו נסכיה באין משל ציבור												■
ז' דברים התקינו ב"ד וזה אחד מהן	רבי שמעון:											◊
עכו"ם ששלח עולתו ממדינת הים ושלח עמה נסכים קריבין משלו ואם לאו קריבין משל ציבור												◊
וכן גר שמת והניח זבחים אם יש לו נסכים קריבין משלו ואם לאו קריבין משל ציבור												◊
ותנאי ב"ד הוא על כהן גדול שמת שתהא מנחתו קריבה משל ציבור	[ת"ק]											◊
משל יורשין	רבי יהודה:											◊
ושלימה היתה קריבה												■
על המלח ועל העצים שיהו הכהנים ניאותין בהן												◊
ועל הפרה שלא יהו מועלין באפרה												◊
ועל הקנין הפסולות שיהו באות משל צבור												◊
המספק את הקנין הוא מספק את הפסולות:	רבי יוסי:											◊
ואין השלמים באין מן הזכרים ומן הנקיבות												⚡
לבא בדמיהן שנו, כיצד הוא עושה מוציאן לחולין וחוזר ועושה אותן עולות	רבי הושעיא רבה:											!
אין זה מזיד	רבי יוסי לרבי יעקב בר אחא:											⚡
מכיון שתנאי ב"ד הוא אין זה מזיד	א"ל: [רבי יעקב בר אחא]											!
אומרים לו לאדם צא ומעול בקדשים?	א"ל רבי יוחנן:											⚡
אלא הולכין בהן אחר הרוב אם רוב זכרים עולות אם רוב נקיבות זבחי שלמים	[רבי יוחנן]											!
כמה דאת אמר תמן תנאי ב"ד הוא על האובדות שיקרבו עולות כן את אמר אוף הכא תנאי ב"ד הוא על האובדות שיקרבו עולות:	רבי זעירא:											!
הפריש שקלו ומת	רבי יסא עד דאנא תמן שמעית קל רב יהודה שאל											^
יפלו לנדבה	א"ל: [שמואל]											!
ומותר עשירית האיפה שלו												^

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
---	--

שקלים-מעוה שנמצאו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יוליכם לים המלה	רבי יוחנן:								!	◇		כ:	
יפלו לנדבה עשירית	ר"א:								!	◇		כ:	
האיפה של כ"ג רבי יוחנן אמר חוצה אותה ואחר כך מקדשה	[רבי יוחנן]								◇	■	◇	כ:	
מקדשה ואחר כך חוצה אותה	ר"ש בן לקיש:								◇	■	◇	כ:	
מתניתא פליגא על רבי יוחנן									?			כ:	
מקריב מחצה ומחצה אבד	[מתניתא]								?	◇		כ:	
שכן אפילו מעוה ילכו לים המלה	פתר לה: [רבי יוחנן]								!	◇		כ:	
מתניתא פליגא על רבי יוחנן									?			כ:	
נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אבודין	[מתניתא]								?	◇		כ:	
מחצה ראשון ומחצה שני תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה	ותני עלה:								?	◇		כ:	
כרבי שמעון	פתר לה: [רבי יוחנן]								!			כ:	
עשרון מקדש	דאמר [רבי שמעון]								!	◇		כ:	
כשהכהן מתקרב תחילה לעבודה מביא עשירית האיפה שלו ועובדה בידו										■	◇	כ:	
אחד כהן גדול וא' כהן הדיוט שעבדו עד שלא הביאו עשירית האיפה שלהם עבודתן פסולה										■	◇	כ:	
בו ביום שנתקרב תחילה לעבודה בו ביום נתמנה להיות כהן גדול מביא שתיים אחת לחינוכו ואחת לחובת היום	רבי מנא בעי מימר:									■	◇	כ:	
תופיני											■	כ:	
בשעת הבאה תופיני ואין בשחרית תופיני											■	◇	כ:
העמידו עושה חביתין לעשות חביתין	והא תנינן:								?			כ:	
לעשות חמין לרבוכה	ר חייא בר אחא:								!			כ:	
אתיין אילין פלגוואתא כהנין פלגוואתא											■	◇	כ:
תופיני											■	כ:	
מטגנה ואח"כ אופה אותה	רבי יסא בשם ר' חנינה:								◇	■	◇	כ:	
אופה אותה ואח"כ מטגנה	רבי אחא בשם ר' חנינה:								◇	■	◇	כ:	
תופיני											■	כ:	
תאפנה נא	[ת"ק]								◇	■	◇	כ:	
תאפנה נאה	רבי:								◇	■	◇	כ:	
תאפנה רבה	רבי יוסי רבה:								◇	■	◇	כ:	
מ"ד תאפנה נאה כמ"ד אופה ואח"כ מטגנה ומ"ד תאפנה נא כמ"ד מטגנה ואח"כ אופה										■		כ:	
לא סוף דבר שמת אפילו נטמא ואפי' נדחה ממום											^	◇	כ:
ואפי' נדחה ממום	ר' יוסי בן עזי מברדילא:								!			כ:	
מנין לכהן גדול שמת ולא מינו אחר תחתיו שתהא מנחתו קריבה משל יורשים ת"ל מבניו יעשה אותה	[ת"ק]								◇	■	◇	כ:	
יכול יביאנה לחציים											^	כ:	
ת"ל אותה כולה אמרתי דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]								!	◇		כ:	

<p>disputants-חולקים- statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>														
<p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-</p>														
מקרא-key:														
שקלים-מעוות שנמצאו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אינה באה אלא משל ציבור שנאמר חק עולם משל עולם	רבי שמעון:											◊	◻	◊
כליל תקטר														◻
כליל להקטרה:													◻	◊
כהן גדול שמת וכו':													◻	<
מחלפה שיטתיה דר"ש: תמן הוא אומר משל ציבור דבר תורה והכא אמר מתנאי ב"ד	רבי בא בר ממל בעי:												◻	◊
ולא יאות הוא מקשה	רבי חייה בר בא:												◻	◊
דבר תורה הוא שתהא באה מן הציבור הייתי אומר יגבו לה התקינו שתהא באה מתרומת הלישכה	אתא רבי יעקב בר אחא רבי אבהו בשם רבי יוחנן: רבי יוסה אמר רבי יוחנן בעי:												◻	◊
שלימה בשחרית	הדר פשיטא ליה:												◻	◊
ודא צריכא ליה שלשת לוגין מהו שלשת לוגין שחרית ולגין בין הערבים או לוג ומחצה שחרית ולוג ומחצה בין הערבים	[רבי יוחנן]												◻	◊
אוף הדא צריכה ליה קומץ בשחרית וקומץ בין הערבים או חצי קומץ בשחרית וחצי קומץ בין הערבים	רבי חזקיה:												◻	◊
כלום למדו לקומץ לא מלחם הפנים מה להלן שני קמצים אף כאן שני קומצין	ר יוסה:												◻	◊
וכלום למדו שלשת לוגין לא מתמיד מה להלן שלשת לוגין אף כאן שלשת לוגין:	רבי חזקיה:												◻	◊
שלא יהיו כו':													◻	<
בדין היה שימעלו בה והן גזרו שלא ימעלו בה	ר"ש בן נחמן בשם רבי יונתן:												◻	◊
חטאת מלמד שמועלין בה - בה מועלין ואין מועלין באפרה	והא תני:												◻	◊
בראשונה היו משתקשקין בה ונותנין אותה ע"ג מכותיהן וגזרו שימעלו בה כיון שנגדרו גזרו שלא ימעלו בה:	רבי אבהו:												◻	◊
ועל הקינין כו':													◻	<
האשה הזאת במה היא מתכפרת													◻	◊
תנאי בית דין הוא המספק את הקינין הוא מספק את הפסולות ואת האובדות:	רבי יצחק:												◻	◊
הדרן עלך מעוות שנמצאו													◻	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שקלים-כל הרוקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
כל הרוקין הנמצאין בירושלים טהורין חוץ משל שוק העליון דברי ר"מ	[רבי מאיר]										◆	■
בשאר כל ימות השנה שבאמצע טמאין שבצדדין וטמאין שבצדדין טמאין מפני שהמועטין מסתלקין לצדדין	רבי יוסי:										◆	■
כל הכלים הנמצאין בירושלים דרך ירידה לבית הטבילה טמאין ודרך עליה טהורין שלא כירידתן עלייתן דברי ר"מ	[רבי מאיר]										◆	■
כולן טהורין חוץ מן הסל והמגריפה והמריצה המיוחדין לקברות	רבי יוסי:										◆	■
סכין שנמצאת ב"ד שוחט בה מיד בשלשה עשר שונה ומטביל קופיץ בזה ובזה שונה ומטביל. חל ארבעה עשר להיות בשבת שוחט בה מיד בחמשה עשר שוחט בה מיד.											■	
נמצאת קשורה לסכין הרי היא כסכין:											◆	■
רבי אבין בשם ר' יהושע קצרן של עכו"ם היה שם בן לוי:											◆	■
ערודות היו נחרין בירושלים	רבי חנינה										◆	■
מעשה היו נחרין ערודות באסטרטיה של מלך והיו עולי רגלים משתקעין בדם עד ארוכותיהן ובאו לפני חכמים ולא אמרו להן דבר											○	
מעשה בפרדה משל בית רבי שמתה וטהרו את דמיה משום נבילה	רבי סימון בשם רבי יהושע בן לוי:										○	◇
שאל לרבי סימון עד כמה ולא אגיב. שאל לרבי יהושע בן לוי	רבי אלעזר:										^	◇
עד רביעית טהור יותר מיכן טמא	א"ל: [רבי יהושע בן לוי]										!	◇
ובאש לרבי לעזר דלא חזר ליה ר' סימון שמועתא											○	
רב ביבי הוה יתיב מתני הדין עובדא											○	◇
עד כמה? א"ל: עד רביעית טהור יותר מיכן טמא?	א"ל רבי יצחק בר ביסנא:										^	◇
ובעט ביה											○	
בגין דהוה שאל לך את בעיט ביה	א"ל ר' זריקא:										?	
בגין דלא הוות דעתי בי	א"ל: [רב ביבי]										!	◇
והיו חייך תלואים לך מנגד זה שהוא לוקח לו חטין לשנה ופחדת לילה ויומם זה שהוא לוקח מן הסדקי ולא תאמין בחייך זה שהוא לוקח מן הפלטור	דאמר רבי חנין:										!	◇
ואנא סמיך אפלטרא											○	!
מאי כדון											^	◇
על דם נבילות שהוא טהור	העיד רבי יהושע בן פתורה:										!	◇
מהו טהור טהור מלהכשיר הא ליטמות מטמא											!	◇
דם השרץ מטמא כבשרו מטמא ואינו מכשיר ואין לנו כיוצא בו	תמן תנינן:										?	◇
אין לנו כיוצא בו כשיעור טומאתו אבל דמו מטמא כבשרו											!	◇
א"ר יוסי פליגי בה תרין אמוראין											■	
טמא	חד אמר:										◆	■
טהור	וחד אמר:										◆	■
כרבי יהודה	מ"ד טמא:										■	◇
כרבי יהושע בן פתורה	ומ"ד טהור:										■	◇
ויאות דרבי יהודה מורינה דבי נשיאה הוה:	א"ל רב אבדומה דמן נחומה:										■	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שקלים-כל הרוקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
כל הרוקין וכו':												■
לא גזרו על הרוקין שבירושלים	לא כן אמר רבי אבהו בשם רבי יוסי בן חנינה:											?
קצרן של גוים היה שם:	הא איתמר עליה רבי אבין בשם ר' יהושע בן לוי:											! ■
בשאר ימות השנה הטמאין מהלכין מן סתם הטהורים אומרים להן פרושו ובשעת הרגל הטהורים מהלכין שיבולת והטמאין מהלכין מן הצד והטהורין מהלכין מן סתם והטמאין אומרים להן פרושו:												■
וכל הכלים הנמצאים כו':												■
לא גזרו על הכלים שבירושלים	לא כן א"ר אבהו בשם רבי יוחנן:											?
מכיון שנמצאו דרך ירידה לבית הטבילה נעשו הוכיח												!
היה קורא אותן ציפורין	אבא שאול:											■
שהיה דומה לציפורין	מ"ד ציפורין:											■
שמריצה את האבן לבית הקברות:	מ"ד מריצה:											■
קופיץ וכו':												■
תני הסכין קשורה לה הרי זו כמותה:												■
פרוכת שנשמאת בולד הטומאה מטבילין אותה בפנים ומכניסין אותה מיד ושנשמאת באב הטומאה מטבילין אותה בחוץ ושוחטין אותה בחיל מפני שהיא צריכה הערב שמש												■
אם היתה חדשה שוחטין אותה על גג האיציטבא כדי שיראה העם את מלאכתה שהיא נאה												■
פרוכת עוביה טפה	רשב"ג אומר משום ר"ש בן חסנן:											■
על שבעים ושתים נימים נארגת על כל נימה ונימה כ"ד חוטין												■
ארכה מ' אמה ורחבה כ' ומשמונים ושתים ריבוא היתה נעשית												■
ושתים עושין בכל שנה												■
ושלש מאות כהנים מטבילין אותה:												■
אילו אמר חוט א' כפול לשנים שזור לשלשה משזר לששה ארבע מכאן הא עשרים וארבעה												■
שלשים ושתים - אילו אמר חוט א' כפול לשנים שזור לארבע משזר לשמונה ארבע מכאן הא תלתין ותריין	תני:											■
ארבעים ושמונה - אילו אמר חוט א' כפול לשנים קליעה לשלשה שזור לששה משזר לשנים עשר ארבעה מיכן הא ארבעים ותמניא	תנא:											■
כתוב אחד אומר מעשה רוקם וכתוב אחד אומר מעשה חושב - מעשה רוקם פרצוף אחד מעשה חושב שני פרצופות												■
מעשה רוקם ארי מכאן וארי מכאן מעשה חושב ארי מכאן וחלק מכאן	רבי יהודה/ רבי נחמיה - חד:											■
מעשה רוקם ארי מכאן וחלק מכאן מעשה חושב ארי מכאן ונשר מכאן:	וחרנה [רבי יהודה/ רבי נחמיה]											■
בשמונים ושתים ריבוא היתה נעשית וכו':												■
גזומא	ר' יצחק בר ביזנא בשם שמואל:											■
פעמים היה עליה כשלש מאות כור	תמן תנינן:											■
גזומא:	רבי יוסי בי רבי בון בשם שמואל:											■
בשר קדשי קדשים שנשמא בין באב הטומאה בין בולד הטומאה בין בפנים בין בחוץ בש"א הכל ישרף בפנים חוץ משנשמא באב הטומאה בחוץ	בית שמאי:											■

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראייה-proof																					
מקרא-key:																					
שקלים-כל הרוקין																					
מימרא		מאן דאמר										א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הכל ישרף בחוץ חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים	בית הלל:																				כא.
שנטמא באב הטומאה בין בפנים בין בחוץ ישרף בחוץ שנטמא בולד הטומאה בין בחוץ בין בפנים ישרף בפנים	רבי אליעזר:																				כב.
מקום טומאתו שם שריפתו:	רבי עקיבא:																				כב.
אב הטומאה דבר תורה וולד הטומאה מדבריהם	בר קפרא:																				כג.
בין זה בין זה דבר תורה	רבי יוחנן:																				כב.
וקשיא דר' יוחנן על דב"ש																					כב.
הכל ישרף בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ	דבית שמאי אומרים:																				כב.
מה בין אב הטומאה בחוץ מה בין ולד הטומאה בחוץ זה וזה לא דבר תורה הוא?																					כב.
ואפ"ל על דב"ה לא מקשייא																					כב.
הכל ישרף בחוץ חוץ מה שנטמא בולד הטומאה בפנים	דבית הלל אומרים:																				כב.
מה בין ולד הטומאה בפנים מה בין אב הטומאה בפנים זה וזה לא דבר תורה הוא?																					כב.
לא הוּוּ בה רבנן אלא על דבר קפרא																					כב.
וקשיא דבר קפרא על דבית שמאי																					כב.
הכל ישרף בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ	דבית שמאי אומרים:																				כב.
מה בין אב הטומאה בין בחוץ בין בפנים זה וזה לא ד"ת הוא?																					כב.
בגין דר"ע אמר:																					כב.
מקום טומאתו שם תהא שריפתו	[רבי עקיבא]																				כב.
ואפ"ל על דבית הלל לא מקשייא																					כב.
הכל ישרף בחוץ חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים	דבית הלל אומרים:																				כב.
מה בין ולד הטומאה בין בפנים בין בחוץ זה וזה לא מדבריהם הוא?																					כב.
בגין דר"ש אמר:																					כב.
מאכלו ומשקו של מצורע אין מביאין לג' מחנות:	[רבי שמעון]																				כב.
איברי התמיד ניתנין מחצי כבש ולמטה במערב של מוספין ניתנין מחצי כבש ולמטה במזרח של ראשי חדשים ניתנין על כרכוב המזבח מלמעלן																					כב.
השקלים והביכורים אינן נוהגין אלא בפני הבית אבל מעשר דגן ומעשר בהמה ובכורות נוהגין בין בפני הבית ובין שלא בפני הבית																					כב.
המקדיש שקלים וביכורים הרי זה קודש	[ת"ק]																				כב.
האומר ביכורים קודש אינן קודש:	רבי שמעון:																				כב.
איזהו כרכוב המזבח																					כג.
אמה בין קרן לקרן מקום הילוך רגלי כהנים																					כב.
מוספי שבת מוספי ר"ח מי קודם																					כב.
מוספי שבת ומוספי ר"ח מוספי ר"ח קודמין	ר' ירמיה סבר מימר:																				כב.
חייליה דר' ירמיה מן הדא																					כב.
שירו של שבת ושירו של ר"ח שירו של ר"ח קודם																					כב.

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:		■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
שקלים-כל הרוקין	מימרא	מאן דאמר												
שנייא היא תמן	רבי יוסה:													כב.
כדי לפרסמו ולהודיע שהוא ר"ח כיצד היה עושה שוחט מוספי שבת ואומר עליהן שירו של ר"ח	דאמר ר' חייא בשם רבי יוחנן:													כב.
ברם הכא מוספי שבת ומוספי ר"ח מוספי שבת קודמין על שם כל התדיר מחבירו קודם את חבירו:														כב.
שקלים וביכורים וכו':														כב. <
הא שקלים קדשו	[ת"ק]													כב.
בין אלו ובין אלו לא קדשו	רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון:													כב.
גר בזמן הזה צריך להביא קינו ריבעת כסף	תני: [ת"ק]													כב.
ביטלה ר' יוחנן בן זכרי מפני התקלה	רבי שמעון:													כב.
מהו מפני התקלה														כב.
אין מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין ולא מגביהין תרומות ומעשרות בזמן הזה ואם הקדיש או העריך או החרים או הגביה הכסות תשרף הבהמה תיעקר כיצד נועל בפניה הדלת והיא מתה מאיליה והמעות ילכו לים המלח:	כהדא דתני:													כב.
עבר והקדיש														כב.
מן מה דאמר ר"ש ביטלה ר' יוחנן בן זכאי מפני התקלה, הדא אמרה עבר והקדיש קדשו														כב.
הכא את אמר קדשו והכא את אמר לא קדשו	רבי יודה ענתודרייא בעי קומי רבי יוסי:													כב.
תמן אין מקדש ויניח עד שיבנה בית המקדש שמה יבנה הבית כבראשונה ותתרום תרומת הלישכה מן החדש בזמנה באחד בניסן והכא מאי אית לך	א"ל: [רבי יוסי]													כב.
הלכה כר"ש:	רב המנונא ורב אדא בר אהבה בשם רב:													כב.
הדרן עלך כל הרוקין וסליקא לה מסכת שקלים														כב.